

ת"פ (קריות) 3618-03-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 3618-03-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלום קריות

ת"פ (קריות) 3618-03-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[29.10.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").
 - על פי עובדות כתב האישום, ביום 13.2.23 בשעה 11:52 או בסמוך לכך, במהלך חיפוש כדין שנערך בדירתו של הנאשם ברחוב XXXXX XXXXX (להלן: "הדירה"), החזיק הנאשם בדירה 88 טבליות של סם מסוכן מסוג Chloromethcathinone- 4 MDMA שהוחזקו בשקית ניילון והוסתרו במכשיר חשמלי בדירה. באותו מעמד, החזיק הנאשם על השיש משקל אלקטרוני.
 - בתשובתו של הנאשם לכתב האישום באמצעות סנגורו, טען הנאשם כי הוא כופר בעובדות כתב האישום, מודה שהחזיק בכדורים לצריכתו העצמית, כפר שידע או היה עליו לדעת שמדובר בסם מסוכן אותו רכש ושאסור בהחזקה. נוכח תשובתו של הנאשם לכתב האישום, נשמעו ראיות ובסופו של יום הורשע הנאשם בעבירה המיוחסת לו.
 - במעמד מתן הכרעת הדין ב"כ המאשימה עתר להכריז על הנאשם סוחר סמים. כמו כן ב"כ הנאשם ביקש להפנותו לקבלת תסקיר של שירות המבחן וזאת בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה כי ישנן נסיבות רפואיות כפי שבאו לידי ביטוי במהלך שמיעת הראיות. המאשימה השאירה לשיקול דעת את עצם ההפניה וטענה כי המלצות התסקיר לא יחייבו אותה.
- תסקירי שירות המבחן

5. ביום 31.3.24 הוגש תסקיר של שירות המבחן. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 38 נשוי ואב לארבעה ילדים. מזה שלוש שנים אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. מבחינה רפואית מסר הנאשם כי אובחן עם פוסט טראומה עקב מעורבות בתאונות דרכים כהולך רגל ומאז נמצא במעקב פסיכיאטרי ומעקב מרפאת כאב. הנאשם ציין כי הוא עושה שימוש בקנביס רפואי באופן יום יומי. מעיון ברישום הפלילי עולה כי בין השנים 2009 ועד 2014 צבר הנאשם לחובות ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות בתחום הסמים והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. כמו כן בעברו של הנאשם הרשעה בעבירה של סחר בסמים. עיון בגיליון הרשעות תעבורה עולה כי לחובתו של הנאשם 29 הרשעות קודמות בין היתר בגין נהיגה בשכרות ונהיגה בפסילה והוא נדון בין היתר לשלוש תקופות מאסר בפועל. בהתייחסו לעבירה בה הורשע הנאשם קיבל אחריות לביצועה תוך הבעת חרטה. הנאשם מיעט לשתף בכל הנוגע לצריכת חומרים ממכרים תוך שהרחיק מעל עצמו דפוסי התמכרות ולא רואה כל צורך שיקומי בכך. להתרשמות שירות המבחן בתסקיר זה, הנאשם נטה למזער נושא התמכרות ואף לא ביטא צורך טיפולי רגשי כלשהו. מהאבחון עולה כי קיימת תלות מצדו של הנאשם בשימוש בחומרים ממכרים שונים בהם אינו מעוניין לטפל. לאור האמור שירות המבחן סבר כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. לאור עמדותיו של הנאשם, היעדר רצון בהליך טיפולי ובהיעדר תכנית טיפולית אשר ביכולתה להפחית סיכון לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.
6. ביום 11.7.24 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחיה נפגש שוב עם הנאשם וציין כי פנה באופן עצמאי לטיפול פסיכותרפיה בכדי לסייע לעצמו. בהתייחסו של הנאשם לשימוש בחומרים ממכרים ציין הנאשם כי מזה כחודש הפסיק לצרוך סמים מסוג קנביס. בבדיקת השתן שנערכה בשירות המבחן לא נמצאו שרידי סם. הנאשם הביע הסכמה לטיפול בתחום ההתמכרויות. הנאשם שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות בקרית ים. מעדכון העובדת הסוציאלית המטפלת ביחידה עולה כי עד כה החל תהליך היכרות ואבחון במטרה לבנות עבורו תכנית טיפולית מותאמת לצרכיו בתחום ההתמכרויות וכי גורמי הטיפול מזהים צורך בהמשך טיפול במסגרתם. שירות המבחן מציין כי מדובר באדם אשר עורך מאמצים לנהל אורח חיים תקין שמתבטא בגיליון הרשעותיו ממנו עולה כי לא נפתחו תיקים חדשים. בשל הערכת שירות המבחן כי ביסוס אורח חיים תקין יפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכה יעקוב שירות המבחן אחר התקדמותו של הנאשם אחר התקדמות בהליך הטיפול, זאת לצד הטלת מאסר על תנאי. טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ע/1. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - ע/2. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טבלת פסיקה - ע/3. בטיעוניו הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם בשים לב לסוג הסמים. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל הרף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן והדגיש כי הנאשם לא היה מעוניין כלל בהליך טיפולי. אשר על כן עתרה המאשימה לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה משמעותית ומרתיעה, קנס וכן התחייבות להימנע מעבירה. כאמור המאשימה בתחילה עתרה להכריז על הנאשם סוחר סמים וביקשה לחלט את הכספים המצוינים בכתב האישום. יחד עם זאת בדיון שנקבע לעניין חילוט הכספים הגיעו בסופו של יום הצדדים להסכמות לפיהן, המאשימה חוזרת בה מעתירתה להכרזה על הנאשם סוחר סמים, כמו כן במסגרת ההסכמות המאשימה חזרה מבקשתה להשית קנס כספי על הנאשם. הצדדים הסכימו כי סכום כספי בסך של 3,660 ₪ יושב לנאשם, כמו כן יושב לנאשם מתוך הכספים שנתפסו סכום של 1,000 ₪ והיתרה בסך של 7,000 ₪ יחולטו לטובת קרן החילוט.

8. ב"כ הנאשם הדגיש כי בדיקות השתן שביצע הנאשם היו נקיות. טיעוני המאשימה ביחס לתסקירי שירות המבחן אינם עולים בקנה אחד עם המלצות התסקיר ומצבו של הנאשם כיום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו בניגוד לטיעוני המאשימה. הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי הנאשם פנה בעצמו ליחידה להתמכרויות שבמקום מגוריו והשתלב בטיפול ביוזמתו ואף הפסיק את השימוש בגראס והוא מאוזן. הנאשם כך נטען הגיע באופן עקבי לפגישות, מכיר בבעיות שלו. הפרוגנוזה בעניינו של הנאשם חיובית. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות שהתיישנו זה מכבר ועל כן אין מקום לתת לכך משקל. ב"כ הנאשם טען שמתחם הענישה נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ובכל מקרה ככל שבית המשפט יסבור כי הרף התחתון לא מתחיל מעונש של מאסר על תנאי הרי שהסנגור טען כי יש לחרוג ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום. ב"כ הנאשם טען באשר לפסילת רישיון הנהיגה כי העבירות בעבר התיישנו ועל כן אין חובה לפסול את רישיונו של הנאשם. עברו התעבורתי של הנאשם טען הסנגור כי הרשעותיו מועטות. זאת ועוד טען הסנגור כי לנאשם רישיון בתוקף לקנביס רפואי.

9. הנאשם בדברו אמר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער. הנאשם אמר שהוא בגמילה דרך מרפאת כאב ובאמצעות טיפול פסיכיאטרי ומגיע לטיפולים ומפגשים ביחידה להתמכרויות וביקש להתחשב בעונשו. דיון והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

10. על פי תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין נקבע במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

בשים לב למבחנים שנקבעו בפסיקה בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014)), אני קובעת כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

11. פסיקת בית המשפט הדגישה בפסקי הדין את נזקי עבירות הסמים ולעניין זה יפים דברי כב' השופט י. עמית בע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל (6.1.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

כמו כן אפנה לע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

כמו כן אפנה לדברים הבאים שנקבעו על ידי בית המשפט באשר לעבירות של החזקת סמים מסוכנים:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, פס' 10 (22.6.2010)).

12. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלום הציבור, בריאותו וביטחונו האישי. ראו בעניין זה: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 5313/95, 5267/95, 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88).

הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקין בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סוג הסם שהחזיק הנאשם ואופן ההחזקה.

13. במסגרת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בין היתר בנסיבות הספציפיות שבהן בוצעה העבירה, כאשר בעניינו מדובר בהחזקת הסמים במקום מגוריו של הנאשם בשונה למשל בהחזקת סמים ברכב שם פוטנציאל ההפצה גדול יותר. יחד עם זאת מדובר בהחזקה בסמים הנחשבים "סמים קשים" אשר על פי כתב האישום במהלך חיפוש כדין שנערך בדירתו של הנאשם, החזיק 88 טבליות של סם מסוכן מסוג 4-MDMA-Chloromethcathinone שהוחזקו בשקית ניילון והוסתרו במכשיר חשמלי בדירה. באותו מעמד, החזיק הנאשם משקל אלקטרוני. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סם מסוכן:
14. על מדיניות הענישה בעבירות של החזקת סם מסוכן ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים המתייחסים לסמים הנחשבים "קשים" ואציין כי חלקם של פסקי הדין מתייחסים לנסיבות חמורות יותר:
- רע"פ 483/18 - ברוכיאן נ' מדינת ישראל (2018) - הנאשם הורשע בהחזקה של 29.96 גרם נטו קוקאין, נקבע מתחם שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט סטה מהמתחם משיקולי שיקום, וגזר 10 חודשי מאסר. רע"פ 1122/17 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (2017) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ונהיגה תחת השפעת סמים. הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 5.28 גרם נטו, וכן במשקל אלקטרוני. בנוסף, החזיק ב-9 מנות של סם מסוכן מסוג MDMA, במשקל של 5 וחצי גרם, ובקופסה ובה 27 מנות של סם מסוג קוקאין, במשקל של 13.373 גרם, והכל שלא לצריכתו העצמית. נקבע מתחם של 10 עד 24 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על הנאשם חצי שנת מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום. בית המשפט המחוזי, החמר הענישה, והעמיד את העונש על 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה. רע"פ 894/16 - פרץ נ' מדינת ישראל (2016) - הנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין, בכמות של 31.05 גרם נטו. נקבע מתחם של 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר, נוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם.
- ע"פ 971/21 אמצ'י נ' מדינת ישראל (2021) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בבית העסק השייך לו, סם מסוכן מסוג קוקאין, ארוז ב-43 יחידות, במשקל כולל של 678.866 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ולמרות המלצות שירות המבחן, הטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- עפ"ג (מרכז) 65932-01-20 מדינת ישראל נ' לולו (2020) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. החזיק קוקאין במשקל של 15.83 גרם נטו, יחד עם משקל דיגיטלי. נקבע מתחם בין 9 ל-18 חודש. בנוסף, החזיק בסם מסוג קוקאין במשקל של 33.91 גרם נטו, וכן בקנביס במשקל של 4.78 גרם. נקבע מתחם בין 12 ל-30. בית המשפט גזר עליו 26 חודשי מאסר במצטבר לעונש מאסר אותו הוא מרצה. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, נקבע כי העונש חורג משמעותית לקולה, לאור כמות הסם, העונש הוחמר, והועמד על 38 חודשים.
- ע"פ 8040/19 פיצחד'זה נ' מדינת ישראל (2020) - הנאשם הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם, בכך שהחזיק בביתו 55 גרם של סם מסוג קוקאין, מחולק ל-38 מנות, משקל אלקטרוני וכסף מזומן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24 ל-48 חודשים, וחרף המלצות שירות המבחן הטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם נדחה.

עפ"ג (מרכז) 41795-11-18 חזן נ' מדינת ישראל (2018) - הנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין, במשקל 37.89 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם בין 20 ל-40 חודשי מאסר, נגזרו עליו 32 חודשי מאסר. בע"פ 2279/15 בורוכוב נ' מדינת ישראל (2016) - החזיק הנאשם 10.73 גרם סם מסוג חשיש; 53 גרם קוקאין, חשיש במשקל של 17.6 גרם, 3 טבליות של MDA, 42 טבליות של MDMA בשקית בחצר הבית, ו-248 טבליות נוספות כאלה. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני, מתחם שנע בין 24 ל-48 חודשים. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות סמים, נגזרו עליו 28 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ת"א) 43983-05-19 - מדינת ישראל נ' ראובן (2020) - דובר בשתי עבירות של החזקת סמים, שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סמים, לפי האישום הראשון החזיק הנאשם ברכבו, 3 שקיות המכילות 317.46 גרם נטו של טבליות של MDMA שלא לצריכה עצמית; ולפי האישום השני, החזיק בדירתו שקית ובה 10 גרם קוקאין; 19 טבליות של MDMA; שתי שקיות של 15.62 גרם סם מסוכן מסוג 6.26; סם מסוכן מסוג קטאמין, 56 בולים של סם מסוג LSD, נקבע מתחם בין 18 ל-42 חודש, ונגזרו על הנאשם שהינו צעיר בן 24, ללא עבר פלילי, 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 41160-02-18, שם נגזרו על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל, בגין 7 אישומים של מכירת קוקאין, והחזקת 20.77 גרם קוקאין, וכן צורפו שני תיקים, האחד החזקת MDMA במשקל 0.966 גרם, קוקאין במשקל של 10.87 גרם, וצורף תיק נוסף של החזקת קוקאין במשקל של 30.84 גרם. שם נקבע מתחם של 20 עד 40 חודשים, ובית המשפט גזר את העונש לנאשם, בחלק העליון של המתחם.

ת"פ (מחוזי ת"א) 43983-05-19 מדינת ישראל נ' ראובן (19.3.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובעבירה של החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו בכך שבאישום הראשון החזיק 3 שקיות שהכילו 317 גרם נטו MDMA; ובאישום השני החזיק 10 גרם קוקאין, 19 טבליות MDMA, 15.62 גרם MDMA, 6.26 גרם MDMA, 12 METHYLMETHCATHINONE גרם קטמין ו-56 בולים של LSD. כמו כן החזיק בשני משקלים אלקטרוניים. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל-42 חודשים ונגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

15. בשים לב לכל האמור תוך ששקלתי שיקולי הלימה ומדיניות הענישה במקרים דומים אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית.

16. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". על קיומו של פוטנציאל שיקומי ניתן ללמוד בין היתר מעברו הפלילי של הנאשם, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ורשויות החוק ומקיומה של תמיכה משפחתית לצדו של הנאשם (ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)). בעניינו של הנאשם אני סבורה כי יש לחרוג ממתחם העונש שנקבע על ידי. אמנם, בתחילה הנאשם כלל לא ראה עצמו כמי שזקוק לטיפול אך בהמשך, דומה כך נראה על פי תסקירי שירות המבחן הנאשם הבין את הצורך הטיפולי והכיר בבעיות מהן הוא סובל והתגייס להליך הטיפולי באופן מלא. לנאשם אכן עבר פלילי אך יש לציין כי הרשעתו האחרונה מיום 23.3.14 אשר כבר התיישנה ולא נמחקה וזאת בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בגין הרשעה זו הושת עליו עונש של קנס כספי. אמנם לנאשם הרשעות קודמות במספר לא מבוטל אך מדובר בהרשעות ישנות שאף הן התיישנו. באשר לעולה מגיליון הרשעות תעבורה שהוגש בעניינו של הנאשם אציין כי בעברו עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים ובגין הרשעה זו הושת עליו בין היתר עונש של מאסר על תנאי. הרשעות אלו יש בהן כדי להביא למסקנה כי בעניין זה יש לגזור על הנאשם עונש שירתיע אותו אך בעניין זה אציין עוד כי העבירה נעברה בביתו של הנאשם. כמו כן נחשפתי במהלך שמיעת הראיות למצבו הפיסי והנפשי של הנאשם והוגשו מסמכים ותעודות רפואיות רבות ביחס לכך, הן בעת שמיעת הראיות וכן במסגרת הטיעונים לעונש. לצד התמכרותו לסמים ולתרופות הנאשם מתנהל ביומיום עם מכאובים ובעיות פיסיות כעולה מהמסמכים הרפואיים, דבר המקשה עליו בתפקוד ואכן התרשמתי שהנאשם עשה מאמצים רבים וממשיך לעשות על מנת לטפל בבעיותיו.
17. כיוון שמדובר בעבירות סמים היה מקום לגזור על הנאשם גם ענישה כלכלית, ואולם הצדדים הגיעו להסכמה עובר למתן גזר הדין לפיהן המאשימה תוותר על עתירתה לקנס בכפוף לחילוט כספים בהתאם להסכמות הצדדים.
18. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
- ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכם יהיה הנאשם בפיקוח ומעקב שירות המבחן. הובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו למלא אחר צו המבחן ולשתף פעולה עם שירות המבחן וההליך הטיפולי, שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון מחדש בתיק ולהטיל עליו ענישה חלופית. על אף העובדה כי בדיקות השתן אותן ביצע הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם ובשים לב להרשעותיו כעולה מגיליון הרשעות תעבורה אני מוצאת לנכון להשית על הנאשם עונש של פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של חודשיים. רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט בתוך 20 ימים.
- אני משיתה על הנאשם עונש של פסילת רישיון הנהיגה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת סמים על פי פקודת הסמים ויורשע בה.
- בהתאם להסכמות הצדדים לא יושת על הנאשם קנס כספי.
- בהתאם להסכמות הצדדים, אני מורה על השבת סכום של ₪ 3,660 מהכספים התפוסים לנאשם.
- אני מורה על חילוט סכום של 7,000 ₪ מתוך הכספים התפוסים לטובת קרן החילוט.
- אני מורה על השבת סכום של 1,000 ₪ מתוך הכספים שנתפסו לנאשם.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- המזכירות תמציא לשירות המבחן וכן למשרד הרישוי.
- ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.